

ఓం సమర్ప సద్గురు శ్రీ సాయినాథాయ నమః

శ్రీ సాయి లీలామృతము

అధ్యాయము - 6

సకలదేవతా స్వర్గాపన్ము

భగవంతునికి ఎట్టిరూపము, గుణము లేవు గనుక, ఆయన మన యిందియాలకూ, మనస్సుకూ గోచరించడు. మానవులు ఆయన గురించి తెలుసుకొని, ఆయనను ప్రేమించి తరించడం ఎలా సాధ్యం? అందువలన మనపై కరుణతో ఆయనయే మానవాకారంతో భూమిపై సద్గురువుగా అవతరిస్తుంటాడు. చూడడానికి సద్గురువుగూడ సామాన్య మానవునిలాగే వున్నా, ఆయన యొక్క శక్తిసామర్థ్యాలు మాత్రం అపారము. హేమాద్ర్యంతు చెప్పినట్లు, ‘సద్గురువు’ అన్నపదం గుర్తుకు రాగానే సాయియే మనస్సుకు వస్తారు. వారి లీలలను చింతనచేస్తే భగవంతుని తత్త్వంపై మనకు స్థిరమైన భక్తి శ్రద్ధలు కలుగుతాయి. కానీ యిది తెలియక వేర్యేరు దేవతలను ఆరాధించడమే చాలునని అందరమూ అనుకోంటాము. కానీ భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు, “మానవుల అజ్ఞానం వలన అనేక కోరికలతో ఒక్కడేయైన పరమాత్మకు వేర్యేరు నామరూపాలు కల్పించుకొని, వేర్యేరు దేవతలను ఆరాధిస్తారు” (7: 20) అని చెప్పాడు. కానీ పరమాత్మయైన తనకు, జ్ఞానికి భేదమే లేదని కూడా చెప్పాడు. దేవతలందరూ భగవంతునికి అధీనులైనట్లు సాక్షాత్తు భగవంతుని ప్రతిరూపమైన సద్గురువుకు కూడ అధీనులే. అంతేకాదు, “శ్రీ గురుచరిత్ర” లోని దీపకుని వంటి సద్గురు భక్తునికినూడా దేవతలందరూ అధీనులే. కారణం సద్గురువు సర్వదేవతా స్వరూపము. ఈ విషయము సాయి భక్తులకెందరికో అనుభవమైంది.

పీండిల చిర్లో: గాలి బూబా అనే 95 ఏండ్ల సాధువు తనకున్న కొద్ది సామానూ ఒక గాడిదమీద పెట్టుకొని, ప్రతి సంవత్సరము కాలినడకన పండరిపురం వెళ్లుండేవాడు. అతడు 8 మాసాలు విరలుని సన్నిధిలోను, 4 మాసాలు గంగాతీరంలోనూ గడిపేవాడు. ప్రతిసారి అతడు శిరిడీ దర్శించేవాడు. అతడు బాబాను తదేకంగా చూచి ఆనందభాష్యాలు రాలుస్తూ, “ఈయన సాక్షాత్తు విరలుడే! దీనజన రక్తకుడు, ఆపద్మంధవుడు!” అనేవాడు.

రఘువీర పురందరే తన తల్లిని తీసుకొని 1913లో శిరిడీ వెళ్లాడు. ఆమె విరలుని భక్తురాలు గనుక త్వరగా పండరి వెళ్లాలని అతనిని వత్తిడి చేయసాగింది. అప్పటినుండి సాయి ఆమెతో, ‘సీపు పండరి ఎప్పుడు వెళతావు?’ అని పదేపదే అడగుసాగారు. ఒకరోజు ఆమెను పండరి తీసుకెళ్డానికి బాబా అనుమతి కోరదలచాదు పురందరే. నాటి మధ్యహ్నం వారిద్దరికి రుక్మాసమేతుడైన విరలుడుగా సాయి దర్శనమిచ్చారు. అంతటితో ఆమెకు బాబాయే విరలుడను విశ్వాసమేర్పడి, శిరిడియే తనకు పండరి అని బాబాకు సమాధానమివ్యసాగింది.

శ్రీరామ్యుడు: ఒక మమల్లదారుడు, ఒక డాక్టరును తనతో కూడ సాయి దర్శనానికి రమ్మంటుండేవాడు. ఆ డాక్టరు శ్రీరామునికి తప్ప మరెవ్వరికీ మైమైక్కేవాడుకాదు. ఫక్కెరెన సాయికి మైక్కుడం తనవల్లగాదనేవాడు. ఆయనకు మైక్కులన్న నిర్ఘంధమేమీ లేదని చెప్పాకనే అతను గూడ శిరిడీ వెళ్లాడు. కానీ మశీదులో కాలు పెదుతూనే అతడు సాయి పాదాలపై వ్రాలి తన్నయత్యంతో ఆనందభాష్యాలు కార్చాడు. అతడు లేవగానే, “పిచ్చివాడా! రాముడెక్కడ లేడు? చూడగల్లితే అంతటా వున్నాడు, లేకుంటే ఎక్కడాలేడు!” అన్నారు సాయి. తన గురించి ఆయనకంతా తెలుసునని అతడికి అర్థమయింది. తర్వాత ఆ డాక్టరు చెప్పాడు; “సాయి నాకు శ్రీరామునిగా

కన్నించారు. నమస్కరించి లేచేసరికి సాయిగా కన్నించారు. ఆ యిద్దరూ వేరుగాదు” తిరిగియిల్లు చేరాక రెండు వారాల వరకు అతనికి ఆ పారవశ్యం అలానే వున్నది. మద్రాసు నుండి వచ్చిన లక్ష్మీ అనే భక్తురాలికి గూడ సాయి యిలాంటి దర్శనమే ప్రసాదించిన వివరము ముందొక అధ్యాయంలో చూచాము.

దత్తాత్రేయుడు : సం॥ 1911లో దత్త జయంతినాడు సాయంత్రం 5 గంటలకు బాబా అకస్మాత్తుగా, “నేను ప్రసవవేదన భరించలేకున్నాను!” అని కేకలేసి భక్తులందరినీ మళ్ళీదునుండి తరిమివేశారు. కొద్దిసేపు తర్వాత అయినే అందరినీ మసీదులోకి పిలచారు. అలనాడు శ్రీ దత్తుని ప్రసవించిన అనసూయాదేవితో ఆయన తాదాత్మం చెందారని భక్తులనుకున్నారు. అప్పుడు బల్యంత భోజోకర్ మసీదులోకి వెళ్ళగానే సాయికి బదులు ఆసనం మీద బాలుడైన దత్తాత్రేయుడు దర్శనమిచ్చారు. అలానే ఒకప్పుడు గోవా నుండి వచ్చిన యిద్దరు భక్తులలో ఒకరినుండి రూ. 15/- లు రక్కిణి అడిగి తీసుకున్నారు బాబా, కానీ రెండవ భక్తుడిచ్చిన దక్కిణి తీసుకోలేదు. అందుకు కారణమడిగిన శ్యామాతో బాబా యిలా చెప్పారు : “శ్యామా, నీకేమీ తెలియదు. నే నెవరినుండీ ఏమీ తీసుకోను. ఈ మసీదు తల్లి తనకు రావలసిన బుఱణాన్ని అడిగి తీసుకుంటుంది. ఇల్లు, కుటుంబము లేని నాకు పైకమెందుకు? అతడు తనకు ఉద్యోగం వస్తే మొదటి జీతం దక్కిణిగా యిస్తానని దత్తాత్రేయ స్వామికి మొక్కుకున్నాడు. త్వరలో అతడికి ఉద్యోగం వచ్చింది. అతని మొదటి నెల జీతం రూ. 15/- లు. ఇప్పుడతని జీతం రూ. 700/- లు. కష్టం గడవడంతో అతడు మొక్కును మరచాడు. బుఱణము, శత్రువుము, హత్య - వీటికి పరిహారం చెల్లించక ఎన్నటికే తప్పదు. అందుకే అతని నుండి రూ. 15/- లు అడిగి తీసుకున్నాను” అన్నారు. తాను మొక్కిన దత్తస్వామియే సాయి.

అలానే బాబా సాహేబ్ అనే దత్తభక్తుడు తన బంధువైన నానాచందోర్జుర్ మాటను తోసివేయలేక, సం॥ 1900లో సాయిని దర్శించాడేగాని లోలోపల అయిన ముస్లిం అన్న శంక వున్నది. కానీ మశీదులో అతనికి సాయి బదులు దత్తమూర్తి దర్శనమిచ్చారు. అంతటితో అతడు తన జీవితమంతా సాయి సేవకే అంకితం చేసాడు.

మీరుతి:ఎప్పుడూ సాయికి సేవ చేస్తుండే నిమోన్స్కర్ పనిమీద అహ్మద్ నగర్ వెళ్తూ తన కొడుకు సామనాథుణ్ణి అయిన సేవకు వినియోగించాడు. అప్పుడొక రోజు తనకు కల్గిన అనుభవం గురించి అతడిలా చెప్పాడు : “సాయి స్థానంలో అయిన రూపంలేదు. మారుతియే వున్నారు. అయితే అయినకు తోక వున్నదో లేదో నేను చూడలేదు. మసీదు మెట్లపై కూర్చొనివున్న శ్యామాతో, అరుగో మారుతి, దర్శించుకో!” అని చెప్పాను” అప్పటినుండి శ్రీ సాయి మారుతి అవతారమని సామనాథుడు నమ్మాడు.

గణటతి: చిదంబరరావు గాఢిల్ అనే గణపతి భక్తుడు శిరిడీ దర్శించినప్పటినుండి యింటిదగ్గర బాబాను గణపతిగా పూజించేవాడు. ఒకరోజు అతడు శిరిడీ వచ్చినపుడు అయిన నవ్వి, “ఈ ముసలాడు చాలా టక్కరి. ఎలుకే నా వాహనమని కనిపెట్టాడు” అన్నారు.

ఒకసారి బాంద్రా నుండి ఒకామెవచ్చి సాయికి నమస్కరించి, ఆయన యొదుట కూర్చొగానే, అమెను 7 సం॥లుగా బాధిస్తున్న తలనొప్పి తగ్గిపోయింది. ఆ మాట చెప్పగానే బాబా, “అమ్మా! నీ చిన్నతనమునుండి నాకు సమృద్ధిగా అన్ని తినబెడుతున్నావు” అన్నారు. అమెకేమీ అర్ధంకాలేదు. బాబా నప్పుతూ, “నీవెవరిని పూజిస్తావు” అన్నారు. గణపతిని పూజిస్తానని చెప్పిందామె. సాయి “నీవరించిన నివేదనలన్నీ నాకే చెందుతున్నాయి” అన్నారు. విష్ణుశ్వరుడు భోజనప్రియుడు. ఆ గణపతియే తామని బాబా సూచించారు.

నీలెంపోస్తామీ : సదాశివజోపీ నిత్యమూ సారేవాడాలో అరతికి హజరయ్యేవాడు. ఒకప్పుడతనికి అక్కడ సాయి పటంలో వరుసగా మూడు రోజులు నరసింహస్వామి దర్శనమయింది. తర్వాత అతడు తిరిగి వెళ్తేటప్పుడు

ఊదీ, కొద్ది మిటాయి ప్రసాదమిచ్చారు బాబా. అది చాలదండే బాబా అతనికి 8 అణాలు యిచ్చి, “శిరిడీలో ఎక్కుడైనా మిటాయికొని తీసుకుపో, అదే నా ప్రసాదమే!” అన్నారు. ఆయన సన్నిధిచేత పవిత్రమైన శిరిడీలోని పదార్థమంతా ఆయన ప్రసాదమే!

ఖండిజూ : మహాల్మాపతి కుమారుడు మార్తాండ్ ఒకరోజు ఖండోబా ఆలయద్వారం వద్ద కూర్చున్నారు. బాబా అతని ఎదుట ప్రత్యక్షమయ్యారు. అతడు లేచి నిలబడగానే బాబా చిరునవ్యతో ఖండోబా విగ్రహం వైపు నడచి, అందులో లీనమయ్యారు. మార్తాండ్ ఆశ్చర్యంతో విగ్రహం వెనుక చూచాడు. అక్కడవరూలేరు. తిరిగి విగ్రహంనుండి బాబా వెలువడి, చిరునవ్యతో అతనిని చూస్తూ బయటకు వెళ్ళిపోయారు. నాటినుండి అతడు ఖండోబాను బాబా రూపంగా పూజించేవాడు.

శ్రీ ఉపాసనీ బాబా అన్నగారైన బాలకృష్ణ ఉపాసనీ శాస్త్రి, 1907లో గయలోని త్రివేణి సంగమంలో శ్రాద్ధ ప్రదానం చేసాడు. నడిమధ్యకు వెళ్ళి ఆ పిండాన్ని వదలగానే, అకస్మాత్తుగా రెండుచేతులు నీటి పైకివచ్చి దానిని స్వీకరించి, మరల. నదిలోకి అదృశ్యమయ్యాయి. అతనికి ఒకవంక అమిత సంతోషము, మరోవంక విపరీతమైన భయమూ కల్గాయి. తర్వాత 1912లో అతడు ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోయిన తన తమ్ముణ్ణి వెతుక్కుంటూ శిరిడి చేరాడు. అతనిని చూచి నవ్యతూ సాయి, “మరల ఎంతకాలానికి కన్నించావు!” అన్నారు. తానదే ప్రథమం గదా శిరిడీ రావడం అనుకోంటుంటే ఆయన, “ఎందుకంత ఆలోచిస్తావు? నీవా గయలో పితృదేవతలకు పిండ ప్రదానం చేసినప్పుడు స్వీకరించిన చేతులివిగావూ? గుర్తులేదా?” అంటూ తమ చేతులు చూపారు! పట్టులేని ఆనందము, కృతజ్ఞతలతో అతని కళ్ళవెంట ఆనందభాష్యాలు రాలాయి.

దేవతలండే రూపాలుగాదు, అతీతమైన శక్తి సామర్థ్యాలే. సిరిసంపదలనిచ్చేది లక్ష్మీయనీ, విద్యనిచ్చేది సరస్వతియనీ, యిలా దేవతలగూర్చి శాస్త్రాలు చెబుతాయి. తమనాశ్రయించిన భక్తులకు రోగాలు నివారించినందు వలన సాయియే ధన్యంతరి. ధనధాన్యాలు, ఉద్యోగమూ ప్రసాదించడం వలన ఆయనయే లక్ష్మీదేవి. దాసగణుకు ఒకసారి ఈశావాస్యాంపనిషత్సూర్యము తెల్పారు. అలానే దాసగణు ఒకప్పుడు జ్ఞానేశ్వర్ మహారాజ్ ప్రాసిన ‘అమృతానుభవము’ అనే జటిలమైన వేదాంత గ్రంథానికి సరభమైన వ్యాఖ్య ప్రాయదలచి, అందులో నిష్టాతులైన దాదామహారాజ్ అనే ఉత్తమ సాధకుని సంప్రదించాడు. “కొన్ని రోజులు నావద్ద అధ్యయనంచేయి, లేకపోతే ప్రాయలేవు” అన్నారు దాదాగారు. అతడు, ‘శ్రీ సాయి అనుగ్రహిస్తే తగిన బుద్ధికుశలత అదే సిద్ధించగలదు’ అన్నాడు, “సాయి ముస్తిం. ఆయనకు వేదాంతమేమి తెలుసు?” అన్నారు దాదాజీ. దృఢ విశ్వాసంతో సాయిని ప్రాణించి దాసగణు ప్రాతకుపక్రమించాడు. తర్వాత ఆ వ్యాఖ్యాచూచి ఆశ్చర్యచక్కితులైన దాదాగారు, “బాబా నిజంగా సమర్పులు. నీకు మరెవ్వరి సహయమక్కరలేదు!” అన్నారు.

ఒకసారి ఒక భక్తుడు ఒక జ్యోతిష్య గ్రంథాన్ని సాయి ప్రసాదంగా తీసుకోదలచి ఆయన చేతికిచ్చాడు. ఆ గ్రంథాన్ని అటూ యిటూ తిరగేసి, ప్రక్కనున్న శ్రీమాన్ బూటీకిచ్చారు సాయి! ఆ శాస్త్రంపై ప్రీతిలేకున్నా, సాయి ప్రసాదించారని కష్టపడి ఒకసారి చదివాడు. అయినా అతడికి ఆ శాస్త్రంలో ప్రావీణ్యం కల్గింది. ఒకసారి ఎన్నికలు ఏ సమయంలో జరిగితే కాకాదీక్కిత్ గెలుస్తాడో బూటీ చెప్పాడు. ఎన్నికలు ఆ సమయంలోనే ఆరంభమై అతడు గిలిచాడు.

★★★